

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 26 marca 2015 roku w sprawie z powództwa C. I. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. przeciwko J. P. o zapłatę, Sąd Rejonowy w Zgierzu zasądził od pozwanego J. P. na rzecz powódki C. I. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 17.329,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty, rozstrzygnięcie o kosztach procesu opierając na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu, pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik postępowania, tj. art. 207 § 3 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia powództwa, poprzez oparcie rozstrzygnięcia na spóźnionych twierdzeniach

i wnioskach dowodowych powoda, tj. powołanych z naruszeniem terminu wynikającego z zawiadomienia z dnia 01 grudnia 2014 roku i z pominięciem rygoru, pod jakim termin ten został zakreślony.

W oparciu o wskazany zarzut pozwany wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie i oddalenie powództwa w całości, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych z opłatą 17 zł uiszczoną tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja nie jest zasadna i podlegała oddaleniu.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu

w postępowaniu uproszczonym i z tego względu zgodnie z przepisem art. 505¹³ § 2 k.p.c., jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku tego sądu powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Wbrew zapatrywaniom apelującego, zaskarżone orzeczenie należało uznać za prawidłowe, stanowiące wynik właściwej oceny zebranego materiału dowodowego. Sąd Okręgowy podziela poczynione przez Sąd pierwszej instancji ustalenia i w konsekwencji przyjmuje za swoje, uznając za zbędne powielanie ich w całości w treści niniejszego uzasadnienia.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż jedyny zarzut apelacji sprowadza się do wykazania, iż rozstrzygnięcie Sądu I instancji zapadło w oparciu o dowody i twierdzenia, które uległy prekluzji dowodowej, tj. powołanych z naruszeniem terminu wynikającego z zawiadomienia z dnia 01 grudnia 2014 roku i z pominięciem rygoru, pod jakim termin ten został zakreślony

W ocenie Sądu Okręgowego powyższy zarzut nie mógł odnieść zamierzonego skutku w kierunku postulowanym w apelacji.

Przede wszystkim przepis art. 207 § 6 k.p.c. nakazuje sądowi pominąć zgłoszone przez stronę spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Pamiętać przy tym należy, iż przepisy o prekluzji dowodowej mają służyć porządkowaniu przebiegu procesu dla zapobieżeniu jego przewłoce, nie mogą być stosowane w sposób formalistyczny kosztem możliwości merytorycznego rozpoznania sprawy. Przy wykładni przepisów o prekluzji nie można pominąć, że wszelkie ograniczenia praw procesowych strony, rzutujące na możliwość udowodnienia przez nią dochodzonego roszczenia, a w konsekwencji uzyskania wyroku sądowego realizującego jej prawa podmiotowe,

powinny być wykładane ściśle, jako wyjątki od ogólnej zasady wyrażonej w art. 217 § 1 k.p.c., zezwalającej na przedstawianie dowodów aż do zamknięcia rozprawy, przy uwzględnieniu ustawowej odrębności wprowadzonej w tym zakresie między innymi przez art. 207 k.p.c. (por. wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 13 listopada 2013 roku, XII Ga 366/13, LEX nr 1715413)

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż apelacja nie podnosi, by dopuszczenie omawianych dowodów spowodowało zwłokę w postępowaniu. Uwzględnienie zaś spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowodowało zwłoki w rozpoznaniu sprawy, albowiem biorąc pod uwagę datę złożenia pisma przygotowawczego powoda i datę wyznaczoną w celu przeprowadzenia rozprawy, przeprowadzenie tych dowodów na tej rozprawie było możliwe i w żaden sposób nie spowodowało przedłużenia się procesu, czy skomplikowania jego przebiegu. Brak było zatem podstaw do stosowania wobec powoda negatywnych konsekwencji wynikających z przepisów, tj. art. 207 § 3 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.